

лицето кѣмъ стѣнатъ, и рече съ плачь: О господи, помени колко праведно ходихъ предъ тебе. Тѣзи жалбѣ като изрекалъ Езекиа, доде не бѣше излѣзналъ Исаиа отъ двора мѣ. члѣз гласъ отъ бога, който мѣ рекалъ: взрниса и кажи на Езекиа: чѣхъ молбатъ мѣ, и видѣхъ слъзѣте мѣ, за тѣй мѣ харизвамъ ощи петнадесать години животъ. Ето какъ мѣ продлжи опредѣленныя животъ, за добринѣте мѣ. Видите ли какъ скоро слѣша богъ праведныте: защото, щомъ са помоли праведный Езекиа, и богъ тосъ часъ са умилостиви, и мѣ продлжи живота, за добринѣте мѣ.

Както продлжавака богъ чловѣческѣмъ животъ за добринѣте, тѣй го скасѣва и за злиныте, каккото скаси на царь Сабла, който погина въ единъ день на вой съ тримата си сынове, каккото мѣ бѣши предрекалъ Самбѣлъ: защото много пѣти престѣпѣвалъ божѣмъ законъ, и когато го устрашаваше пророкъ Самбѣлъ, той не са покаа, нити слъзы прола предъ бога, да го умилостиви като Езекиа, за тѣй погина отъ своите беззаконѣа. Тѣй погина, Иеровоамъ, Касинонъ и дрѣги много беззаконѣа, както дѣма премѣдрий Соломонъ: праведныя ще живѣтъ дъго, а грѣшныя ще погине като нездорѣла шѣзка. Тѣй дѣма и Талесъ философъ: чи рѣдко видеа на свѣта, мѣчитель и беззаконникъ, да живѣе до бѣла старость. Ето чисто доказателство, какъ дъгѣа и късѣа животъ быка, отъ добрыте и злыте работы. Но има много чловѣцы, когато имъ са слѣчи нѣщо зло, или болестъ, та викатъ и дѣматъ: О злы времена и злополѣчны години! А не мыслѣтъ чи времето отъ начало и до днесъ все едно е, но отъ нашѣте работы быка и добро, и зло. Когато правиме нѣе добро, тога и времето е намъ добро, а кога правиме зло, тога и времето е зло. Каккото правиме нѣе на бога, такъози ны дава и той. Както самъ богъ дѣма: ако ходите по монѣ заповѣди, ще ви дамъ дъждъ на време и много плодове отъ землата, ако ли не ходите по монѣ заповѣди напраздно ще вѣдѣтъ вашѣте трѣдове. Ето стига толко доказателства, да не питаме вѣчь, защо е зло времето, защо е кратакъ (късъ) живота, и пзленъ съ болести и скорби и защо не дава землата плодъ, колкото давала напредъ? Исно видехъме какъ на сичкото причина (себепъ) са нашѣте грѣхове: защото богъ споредъ работѣте дава и на чловѣцыте. Като былъ Нса добръ, и богъ го упазилъ отъ потопа, а грѣшныте погѣби. Като былъ Юсифъ добръ, и богъ го направи господарь надъ Египетъ. Тѣй и дрѣги много чловѣцы полѣчиха отъ бога разны добринѣ, за своите добродѣтели: защото, който почита бога немъ сичкото мѣ быка добро. Царь Соломонъ доде почиташе бога, до тога и царството мѣ бѣше, славно, богато и прочѣто по сичкѣмъ свѣтъ, а като остави бога и са поклати на идолыте, тога и богъ мѣ распила